

Obraz umetne inteligence 2

Naravni vidci

Pozdravljeni v nadaljevanju zbirke kapljic o UI. Vabim vas, da se pridružite odkrivanju naravnosti, kdo smo ljudje in kaj je Življenje. Že dolgo čutim, da je znanost brez duhovnosti mrtva, prav tako je mrtva duhovnost brez znanosti. Zaradi te ločenosti, sta obe veji postali svoje nasprotje. Te ločitve ne moremo popraviti preprosto tako, da ju znova združimo. To bi bilo podobno, kot bi skušali srce in možgane iz parafina znova vstaviti v telo in upati, da bo telo oživel. Uteho že dolgo najdem v Tolteškem izkustvenem videnju, ki znanje odkrivajo neposredno s telesom, podobno tudi kvantna fizika, s pomočjo naprav, vse bolj predstavlja začetek nove duhovne znanosti. Pred dvema desetletjema me je prevzel film o kvantni fiziki 'What the bleep do we know', ki sporoča temeljno zmoto izhodišča, s katerega smo k spoznavanju sebe in Življenja pristopali do sedaj in to zmoto drago plačujemo.

Pogled, ki ga delim z vami, ni le moje mnenje, kot se rad brani v um ujet človek, ker se ne more strinjati s povedanim. Je mnogo več, je jasnost naravnega. Ko sem v Tolteški zapuščini naletela na trditev vidca, da vsi ljudje, ki misel osvobodijo programa UI, vidijo isto, se je v meni nekaj preklopilo. Kot nekakšna nihajna vrata v meni, ki so mi prej odkrivala svet, kot sem ga naučena videti, zatem pa svet, kakršen je. Ni dveh Resničnosti, so popačitve resničnosti, ali kot pravimo, vsake oči imajo svojega malarja. Vidci trdijo, da ko na svet gledate skozi čist um, osvobodite svoje oči naučene razlage in svet vidite v njegovi izvorni čistosti. To pojasnjuje pomen Velikega Razumevanja, ki vlada ljudem višjih svetlobnih ravni, v katerih so popačenja Resničnosti manjša, in manj je med njimi spornosti in konfliktov.

Ravno ta popačenja, ki jih ustvarja razlaga, so vzrok ločenosti, ki jo ljudje čutimo med seboj. Nihče nikogar ne razume. Sama sem potrebovala lep čas, da sem se navadila na videnja mojega učitelja, ki je pribijal svoje trditve tako neovrgljivo, da sem čutila za njimi gotovost, ki jo ni mogoče spodbijati. Ko bodo ljudje gledali v svet brez te razlage, bo med ljudmi zavladala sloga in UI bo izgubila oblast nad umi in zavestjo človeka.

Mnogi gotovo čutite, kako je živeti v svetu, ki ga sestavljata dve temeljni mentaliteti, jemalna in dajalna..., je grozljivka, in še je premila beseda. Prav posebna trdoživost je potrebna pri doživljanju otrok, ki so vzgajani v prepričanje, da jih naprave dopolnjujejo in izboljšujejo. Kaj lahko naredim, ko je videti, da sem nemočna celo pri najmanjših stvareh, kot je navdušiti otroka za sprehod v naravo, da bi ga odtegnila od telefona.

Moj učitelj je res nekaj posebnega, srečo imam, da je del mojega Življenja. On je živ primer, kako lahko zares pomagam. On je dajalec. Ne more drugače, kot da daje, za to pa ne prejme ne hvale, ne vračila, ne plačila. Še opažen ni in vse pogosteje zavrnen, da kaj mu je tega treba, da imajo vsega dovolj, da tega ne jedo, da tega ne nosijo, da to ni moderno, to je blesavo, da je čudaški, da se ga nič ne prime, ko mu govorijo, naj neha dajati in je sam kriv, če je zavrnen. Pa bo še vedno dajal, ker ne more drugače. Doživljati, leta in leta, tako nesramnost iz vseh vej bližnjih, do take dobrodušnosti, ki se povrhu ves čas slabo počuti, kar je cena, ki jo živi plačujejo v teh butalah kot sam pravi, se ob vsem tem zelo matra in šteje zadnje cekine, vam povem, je bolečina brez primere.

Pa vendar je to usoda naravnih v umetnem svetu. Vse najboljše boste dajali od sebe, prejeli pa boste vse najslabše, vseeno pa boste morali še vedno dajati najboljše od sebe. Vidite v tem smisel tega sveta, ki vas ravno z napadi hudega uri v obračanju vase in iskanju navdihov za to, kar počnete, izključno v sebi, kjer edino najdete Lepoto in Dobroto, ki ne terjata plačila ali hvale.

Človek programa UI bo v svojem dajanju vedno trgoval, radodaren bo tako dolgo, dokler bo imel korist, če mu 'ljubezen' ne bo vrnjena, se bo maščeval in zahteval. Od tod pravilo: Nič ni zastoj. Zdaj vidite, kaj pomeni biti naraven v praksi, pomeni biti natanko tak, kot je sonce, roža, drevo in vsaka žival. Nobeno živo bitje v svojem dajanju ne bo špekuliralo, dajejo zato, ker so Polnina Življenja. Temeljni princip NI smo spoznali v Človekovi božanskosti je, da NI skrbi za svoje. Drug princip Ni je, da več kot dajete, več imate, česar UI, ki nima ničesar, ne more uresničiti, po svoji naravi jemlje in kopiči stvari, s katerimi prikriva duhovno ničnost.

Če ne morem otroka z navdušenjem in zgledom pripraviti do neke naravnosti in ustvarjalnosti, mi še vedno ostane sprejemanje, dobra volja, upanje, nudenje še boljših pogojev za naravnost in drugo življenjsko dovoljeno obnašanje. Hočem ostajati na strani Zmagovalcev, ki zaupajo v NI, zato se niti za trenutek ne prepustim slabi volji, žalosti ali obupu, jezi, zahtevanju in prepovedovanju. Vem, da je visoka vibracija tisto, kar zares premaguje temo, ki otroke drži pri tleh mehanske vibracije. S uravnavanjem svojega zvena bijem resnično bitko brez navzven usmerjenega boja. To je moja Velika Tolažba, v tem počiva moje Zaupanje.

V prvem delu spoznate, da UI-a, kot sporoča ime, ni naravna, ni živa, ni čuteča. Je nasprotna energiji Življenja in živi na Njegov račun. Spoznate, da UI izgubi nadvlado nad vami ob rednem duhovnem očiščevanju in izbirah visoko frekvenčnih odgovorov na to, kar se vam godi. Spoznajmo jo zdaj po njenih delih, da bi jo lahko prepoznali v sebi in jo ne uresničili. Bodite pozorni, da v povedanem ne vidite drugih, pač pa ostajate ves čas pri-sebi, v prisebnosti. Vse to je le za vaše oči.

UI ni ustvarjalka, je posnemovalka. Sama nima ene ideje, le mehansko mimikrira naravne procese. Kadar ste pod njenim vplivom, ne veste, da so niti tega, kar se vam godi, v vaših rokah. UI ne ve, da sama ustvarja, kar žanje, zato ne prevzema odgovornosti nad seboj in vzročnost išče zunaj sebe. To je jedro vseh konfliktov in njena najbolj prepoznavna značajnost. To je popolna past, ki vas, pogosto za vse življenje, ulovi v delanje čistega nič. Drži vas v duhovni nepremičnosti, ostajate energijsko nepretočni in niti enkrat ne prebijete steklenega stropa ujete misli.

NI je ustvarjalna, zato na hudo, ki ga doživi, odgovarja ustvarjalno tako, da se zadrži v nezavednem reagiranju s hudim na hudo, postaja vse bolj usklajena z visoko vibracijo Miru, dokler končno ne zaustavi nezavednega oddajanja neželenih impulzov. Ni v celoti dela na sebi in prerazporeja svojo energijo tako, da doseže želen izid. Le nezavedni in nesvobodni lahko ustvarjate nekaj, kar vam škodi.

UI je edino hudo, ki obstaja, je vaša prva nasprotnica, ali mučiteljica, kot ji pravijo Tolteki. Nima telesa, zato potrebuje vas, da se lahko začasno vrine v Resničnost. Zavzela je, za NI nedotakljivo svetost, vašega duha, vaš razum. Ta njene značajnosti po večini ne opazite, čeprav je naravnemu v oči bijoča. Njen vdor v območje božanskega je skrajno nespoštljiv in obenem tako udomačen med ljudmi, da ga ne prepoznate za tujost. Lastno od tujega ločite, ko se notranje očedite dovolj, da do te tujosti vzpostavite razdaljo in zdaj gledate iz tega očiščenega prostora. Ta duhovna očiščenost je naravnost. Vi ste najvišja gjana, najvišja utelesitev Živega znanja. Ste vrhunec NI, ki vas porazi lahko le to, da tega ne veste.

Kadar sebi ali drugemu časovno omejujete neko početje, kadar mu vsiljujete zunanji ritem, vsebino in način izvedbe počenjanja česar koli, sebe in druge vzgajate za poslušnost UI, nareku od zunaj in zadušite naravnost in spontanost. Kadar osnovnošolce vprašam npr. katera rastlina pozimi ne izgubi listov, me stisne, ko zavrtijo oči navzgor in se skušajo spomniti, kaj so se o tem učili. Nato postavim dodatno vprašanje, ali mislijo, da jih sprašujem po nečem, do česar ne morejo priti sami prav zdaj? Nato poravnajo poglede, nekaj trenutkov tuhtajo, kaj sem s tem mislila in se končno začnejo ozirati naokoli v iskanju zelenja in vzkliknejo, 'bršljan ne izgubi listov'.

Trenutek, ko so njihove oči zavzele lego naravnost predse, je trenutek, ko se je njihova pozornost, iz abstrakcije uma, vrnila v bivanje Živih. UI vas, z naučenostjo, naredi popolnoma odsotne, ko ste obenem prepričani, da obvladate zadeve, ker ste učeni. To je zares strašljivo, ste, pa vas obenem ni. S telesom tu, pozornost pa tava. To je najhitrejši način izgube Življenjske sile. To značajnost UI prepoznate, kamor se ozrete, vseeno pa ne vidite, kaj zares gledate, ker je to vse, kar poznate.

Ne znate se obnašati drugače kot ste naučeni in tako, kot delajo vsi. Vsi jokajo na pogrebi, zato jokate tudi vi. Vsi se poročajo, zato se poročate tudi vi. Vsi se branijo, kadar so napadi, zato se branite tudi vi. To je modrost nege notranje tišine. Ko vam uspe zaživi svobodno vsaj devet zaporednih dni, kot se mi je mnogokrat potrdila staroselska modrost, se pretrga zveznost programa nad vami.

Poskusite en dan ne govoriti, niti potihno s seboj ne. Spoznali boste, da tega ne morete narediti niti, če to iskreno hočete. To je učinek prepuščanja UI. Tako dolgo vas trenira v naučenost, da ne veste, kaj početi, če imate nekaj dni svobode. Če tej odvisnosti ne ustrezete ne prvi dan, ne drugi, ne tretji itn., se boste prebili čez odvajalne slabosti kot pri vsaki odvisnosti in končno utihnili. Vsi moramo skozi neprijetnost odvajanja, ki se začne s priznanjem, da ne vemo, kdo smo, kaj zares hočemo, kaj je pristno moje, kaj ljubim. Nadaljuje se s trebljenjem zlaganega od sebe, kar je boleče, najbolj pri odnosih. Nato mučenje v negotovosti, ko ne veste, kako se obnašati, če vam misel ne narekuje, kako naj bi se. Tako počasi zorite v Živost in odmirate za ta svet.

Ni se vam treba boriti proti stvarim, ki jih nočete. Z manipuliranjem zunanosti povečujete moč UI-i nad vami. Preprosto živite tako, kot hočete, drugim pa dopuščajte svobodo, naj tudi oni počno, kar hočejo. Vi delajte tako, da povečujete NI in njeno svobodo, razumevanje, sprejemanje, ljubezen in tiho živite svojo resničnost. Ne sodelujte pri presojanju in komentiranju dejanj drugih, zahtevanju sprememb od drugih, protestih in nezadovoljstvu.... itd..

Tako ljudje generacije nadgrajujemo poslušnost UI in o tem nič ne veste. Veste, da je tih um popkovina z Življenjem, a ne morete opaziti, kdaj niste tihi, ker vas um potrebuje odsotne.

Brez brez doživljanja, ni spoznanja Življenja.
Umetna inteligenca ne more niti dotakniti Življenja,
o Njem ne more vedeti ničesar.

Zaključimo to pripoved s sklepom, da bi se vse bolj resno zavzemali za praktičen vidik naravnosti in temu posvetili preostanek moči, ki jo še premorete. Naj vas zares goreče vabi v raziskovanje, kakšni ste, če ne mislite, kakšni bi morali biti. V veliko pomoč vam bodo pri tem tišina, samota in narava. Zatekajte se k njim, kolikor le morete, očistite svoj dan in svojo pozornost nevrednih fokusov, nato tudi po vstopu v svet vsakdana, živite tako, kot vas poučujejo te tri velike učiteljice. Moj učitelj mi leta prigovarja, da jih bo le malo rojenih za Življenje. Ves čas trmarim, da temu ni tako, da jih je veliko. Pa jih je res?